

[Kofod-Svendsen]

men formelt er den til stede, da hvert enkelt parti suverænt vælger sin ordfører. Det mener jeg også må være tilfældet fremover. Det skal ikke være sådan, at Folketinget laver en lov, der siger, at der skal være 4 ordførere af det ene køn, 4 af det andet køn, i hvert fald når vi har ligestillingsdebatter. Jeg synes da, det kunne være interessant, hvis vi havde haft en ligestillingsdebat med 7 ordførere af det ene køn og 1 af det andet – men lige modsat. Så synes jeg, at vi for alvor i praksis også på dette område havde ligestilling.

Det, jeg vil sige med dette, er, at der er områder, hvor vi må lade det være op til, det kan være en familiesammenhæng, det kan være en politisk, en partisammenhæng eller en forenings-sammenhæng, at træffe nogle konkrete valg. Vi kan få så stram en lovgivning, at jeg ikke tror, vi vil fremme det, vi reelt ønsker, for reel ligeløn, som er temaet for debatten, tror jeg i grunden vi alle ønsker.

Så er vi jo også klar over, at vi har en uddannelses-tradition. Bare for en del år siden var det ikke så naturligt som i dag, at kvinder fik de samme uddannelser som mænd. Det er noget af den historiske begrundelse for, at vi ikke fuldt ud har reel ligeløn, som burde være en følge af den formelle ligestilling.

Endelig er vi vel tilhængere af det frie uddannelsesvalg. Vi kan gennem rådgivning osv., om jeg så må sige styre uddannelsesvalget noget, men vi ønsker vel et frit uddannelsesvalg.

Ser vi i lønstatistikker, konstaterer vi, at det er en kendsgerning, at de, der tager en ingeniøruddannelse, en økonomuddannelse, ligger højere på lønskalaen end dem, der har valgt, ja, det kunne være en uddannelse som teolog, eller det kunne være en cand. mag.-uddannelse.

Vi kan også se, at pigerne ikke i samme grad som mænd vælger ingeniøruddannelsen. De gør det heller ikke, når det gælder økonomuddannelsen, i hvert fald ikke mere den direkte erhvervsrelaterede.

Derimod er der overtal af kvinder, der vælger at læse jura, viser statistikken. Det er ganske vellønnede job, jurastudiet normalt fører til, så det tror jeg kan være med til at skabe en højere grad af reel ligeløn. Der er også et flertal af piger, der vælger lægestudiet, så vidt jeg husker. Når det gælder læreruddannelsen, har kvinder altid været i overtal.

Kunne vi gennem drøftelse, debat, få flere piger til at gå i gang med en ingeniøruddannelse, tror jeg faktisk, at det ville være en af de ting, som ad åre ville sikre kvinder reel ligeløn. Men her synes jeg også – det håber jeg også forespørgerne er enige med mig i – at vi må sikre et reelt frit valg, og at vi ikke i Folketinget, om jeg så må sige, skulle lovgive ud i detaljen.

Arbejdsløsheden er alt for høj både for kvinder og for mænd, og at vi først og fremmest skal have mindsket arbejdsløsheden ved en massiv uddannelsesindsats, tror jeg vi alle sammen er enige i. Så det, der er ønsket, vil vi meget gerne være med til: at sende et kraftigt signal. Men vi vil fastholde, at der er nogle valg, som det ikke er Folketingets opgave at lovgive om. En udvikling, som er ønsket, må man fremme ad andre veje, ad andre kanaler; det vil vi også gerne medvirke til.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Der har jo været enkelte skærmydsler undervejs, men bortset fra det mener jeg, at jeg har fået mit ønske opfyldt, nemlig en god og konstruktiv debat om de ligestillingsspørgsmål, som er rejst i forespørgslen. Der er kommet mange relevante synspunkter frem.

Jeg vil naturligvis ved lejlighed orientere parterne på arbejdsmarkedet om indholdet af denne debat. Det føler jeg naturligt, og det har jeg lejlighed til. Jeg har jo den glæde med jævne mellemrum at møde parterne på arbejdsmarkedet, og jeg skal nok sørge for, at hovedindtrykket af denne debat kommer videre.

Jeg synes, hovedindtrykket har været, at nu er det ikke længere tidspunktet at vedtage dagsordener, nu er det ikke længere tidspunktet for de store armbevægelser her i Folketinget. Nu skal der arbejdes aktivt for at få resultater i det praktiske liv, og her er det jo nu engang sådan, at det i høj grad er op til parterne på arbejdsmarkedet at medvirke. Det er i høj grad op til de enkelte virksomheder at finde frem til en facon at tilrettelægge tingene på, så at der bliver tale om bedre overensstemmelse mellem vilkårene for den mandlige og den kvindelige arbejdskraft.

Fru Lilli Gyldenkilde rejste et enkelt spørgsmål, som jeg mener fortjener en lidt mere udførlig kommentar.

Fru Lilli Gyldenkilde henviste til en EF-dom, som hun fortolkede på den måde, at man